

Parfum de zăvoi

Necorupb

Revin amintiri cu parfum de zăvoi,
copilul din mine-mi apare în vis -
ajungem deodată, mirați amândoi,
pe-o umbră de karmă-n vrăjit paradis.

În suflet aducem păduri seculare,
poieni de poveste apar din neant,
la margini de codru, o zână călare
privește spre noi cu un aer distant.

Fiori mă cuprind, văd fosta iubită
cândva dispărută pe aripi de vânt,
sedusă de-o vorbă nespusă venită
din umbra amară a unui cuvânt.

În codru lasa doar o vrajă pustie,
cernută din cosmos pe anii în zbor,
și plânsul uitat într-o toamna târzie
în ploaia căzută cu lacrimi de dor.

Dar visul vrăjit deodată se curmă,
în poarta uitării ajung doar tăceri,
iar zâna rănită, lăsată în urmă,
dispare în cutele zilei de ieri.